

Návrh galerijních prostor s provozem keramické dílny v objektu č.p.14/70,Hrozenkovská ulice,Praha

Klára Hubáčková

Bakalářská práce
2011

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav prostorového a produktového designu
akademický rok: 2010/2011

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: Klára HUBÁČKOVÁ
Osobní číslo: K08305
Studijní program: B 8206 Výtvarná umění
Studijní obor: Multimedia a design – Prostorová tvorba

Téma práce: Návrh galerijních prostor s provozem keramické dílny v objektu č.p.14/70, Hrozenkovská ulice, Praha

Zásady pro vypracování:

Teoretická část práce:

- rešerše a analýza dané problematiky, galerijní a výstavní prostory, možnosti spojení s výtvarnými dílnami
- analýza stávajícího prostoru (popis prostorového uspořádání, konstrukce a materiálů)
- východiska vedoucí k návrhu praktické části práce
- popis koncepce řešení návrhu, průvodní zpráva popisující řešení praktické části práce

Praktická část práce:

- vypracování koncepce řešení vycházející z analýz a rešerší teoretické části práce
- vypracování výtvarně prostorového návrhu galerie s dílnou v návaznosti na funkci a prostor, včetně řešení exteriéru pro výstavy, workshopy, výtvarné dílny
- technické řešení, konstrukce, materiál, osvětlení, způsoby instalace
- koncepce barevného a materiálového řešení

Rozsah práce:

Teoretická část práce: min.20 normostran + obrazová příloha

Forma odevzdání: formát A4 pevná vazba, 2x (1x pro oponenty, 1x příloha pro obhajoby)

Praktická část práce:

A. Situace stávajícího stavu, měřítko dle obsahu

B. Půdorysy, pohledy, řezy – stávající stav, měřítko dle obsahu

- C. Situace navrhovaného stavu, měřítko dle obsahu
  - D. Půdorysné schéma včetně materiálové skladby, osvětlení, vybavení, měřítko 1:50, 1:100 - dle obsahu
  - B. Schematické řezy, měřítko dle půdorysu
  - C. Pohledová schémata, měřítko dle půdorysu
  - D. Detail, půdorys, řez, pohled, měřítko dle obsahu
  - F. Prostorové zobrazení, perspektiva, axonometrie
  - H. Model - měřítko 1:50, 1:100
- Forma odevzdání: A3 paré 2x, plakát 700/1000mm (počet dle vlastního uvážení)

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

Neufert E., NAVRHOVÁNÍ STAVEB, Praha : Consultinvest, 2000, ISBN: 80-901486-6-2

Vladimír Hanykýř/Jaroslav Kutzendörfer, TECHNOLOGIE KERAMIKY, Praha : Vega, 2000, ISBN 80-900860-6-3

Joaquim Chavarria, VELKÁ KNIHA KERAMIKY, Praha : Knihcentrum, 1997, ISBN 80-86054-24-1

Svoboda V. a kol, VYSTAVUJEME NA VELETRHU, Praha : Computer Press, 2002, ISBN 80-7226-645-4

ARCHITEKT, Praha: Vydavatelství Julius Macháček-Kabinet, 2000, vychází 10x ročně, ISSN 0862-7010

SVĚTLO – SCÉNICKÉ OSVĚTLENÍ INTERIÉRŮ A EXTERIÉRŮ, vychází 6× ročně, ISSN 1212-0812

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. arch. Lucie Delongová

Ústav prostorového a produktového designu

Datum zadání bakalářské práce:

1. prosince 2010

Termín odevzdání bakalářské práce:

20. května 2011

Ve Zlíně dne 31. ledna 2011

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.

děkanka

MgA. Petr Stanický, MFA

ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně .....

.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Hlavním záměrem této práce je rekonverzí soukromého objektu bývalé kovárny, dnešního rodinného domu, vytvořit prostor pro zázemí galerie a fungující keramické dílny.

Snahou návrhu bylo tento prostor spolu s přílehlou zahradou dispozičně navrhnout tak, aby vznikl pohostinný prostor otevřený výtvarným aktivitám veřejnosti a umělcům z celého světa a dal se využívat pro pořádání výstav, přednášek, pro příležitostná tvořivá setkání. Jednalo by se o otevření chybějícího prostoru pro získávání kulturních zážitků a načerpání energie větší skupiny lidí.

K řešení prostoru zahrady a interiérů byly použity poznatky učení feng šuej.

Klíčová slova: galerie, výstava, dílna, tvůrčí činnost, feng šuej, zeleň, energie

ABSTRACT

The main intention of this thesis is the conversion of a private property of the former blacksmith's shop, a house today, into room for the gallery and working pottery workshop background.

The aim of the proposal was to create a dispositional design for the area, including adjacent garden, to form hospitable space open for art activities to the public and artists from all around the world and usable for holding exhibitions, lectures and occasional creative encounters. It would mean creating a missing space for the acquisition of cultural experiences and gain more energy for larger groups of people.

Feng Shui knowledge was used to tackle the garden and interiors space.

Keywords: gallery, exhibition, workshop, creative activities, Feng Shui, greenery, energy

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a také prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně dne 13.5.2011

.....

Klára Hubáčková

Děkuji vedoucí práce Ing. Arch. Lucii Delongové za přínosné podněty v průběhu mé práce a milou podporu při osobních jednáních. Dále bych chtěla poděkovat své rodině, která mi obětavě tvořila zázemí a za důležitou technickou pomoc a ochotu kamarádovi Štefanu Vöröšovi.

MOTTO:

**„Jestliže člověk ve své podkrovní komůrce chová touhu,
která je dostatečně silná, zapálí ze své podkrovní komůrky svět.“**

(SAINT-EXUPÉRY)

OBSAH

ÚVOD	121
I TEORETICKÁ ČÁST	132
1 REŠERŽE KE ZPRACOVÁVANÝM TÉMATŮM	13
1.1 HISTORIE MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHY-ZLIČÍNA	13
1.1.1 Krátká historie zličínské keramiky	15
1.1.2 Historie související s objektem č. p. 14/70	16
ÚVOD	12
II TEORETICKÁ ČÁST	13
1 REŠERŠE KE ZPRACOVÁVANÝM TÉMATŮM	14
1.1 HISTORIE MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHY-ZLIČÍNA	14
1.1.1 Krátká historie zličínské keramiky	16
1.1.2 Historie související s objektem č. p. 14/70	17
1.2 KONVERZE OBJEKTŮ V HISTORII I SOUČASNOSTI	18
1.2.1 Ukázky konverzí ve světě i u nás	19
1.3 HISTORIE UMĚNÍ FENG SHUI.....	21
1.3.1 Principy feng šuej.....	22
1.4 KERAMIKA A JEJÍ HISTORICKÝ VÝVOJ	23
2 REŠERŠE DANÉ PROBLEMATIKY	25
2.1 ANALÝZA PROSTOR MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHY-ZLIČÍNA	25
2.2 ANALÝZA PROSTOR OBJEKTU Č.P. 14/70.....	26
III PRAKTICKÁ ČÁST	30
3 KONCEPCE ŘEŠENÍ	31
3.1 PROVOZ GALERIE A KERAMICKÝCH DÍLEN.....	32
3.2 PRÁCE S JEDNOTLIVÝMI SCHÉMATY FENG ŠUEJ	34
3.3 DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ POZEMKU	35
3.3.1 Galerie	38
3.3.2 Keramická dílna	39
3.3.3 Glazovna	41
4 KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ	43
4.1 ÚPRAVA POVRCHŮ	43
4.2 MOBILIÁŘ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ GALERIE.....	44
4.3 MOBILIÁŘ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ DÍLEN.....	45
4.4 MOBILIÁŘ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ ZAHRADY.....	45
4.5 OSVĚTLENÍ.....	46
4.5.1 Venkovní osvětlení.....	46
4.5.2 Vnitřní osvětlení.....	47

ZÁVĚR.....	49
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	50
SEZNAM OBRÁZKŮ	51

ÚVOD

Na úvod své práce bych se chtěla zmínit o slovech, která jsem objevila v knize Jiřího Jiroutka – Fenomén Ještěd. Tato slova se pro mne stala jakýmsi impulsem k tvorbě na mé bakalářské práci. V knize je text k anketě agentury KDO JE KDO od Miroslava Masáka ze dne 8. 3. 2000, kde se zmiňuje mimo jiné i o slovech známého architekta Renza Piana – „*Tvořit znamená vydat se do tmy. S dychtivostí, s umanutostí, dokonce s drzostí. Narazíte přitom na chvíle pochybností, nejistot a na chvíle vlastního otálení, doprovázeného úzkostí. Opřete-li se přitom o jistotu, získáte oporu, která vás zbaví strachu. Ale zůstane vám jen možnost pracovat s tím, co už znáte. Architekti by se měli pohybovat ve sféře rizik, na hraně mezi původností a pamětí, mezi opovázlivostí modernosti a obezřetností tradice, mezi vlastní ctižádostí a odpovědností. Každý návrh, každý projekt, ke kterému jsou povoláni, by se pro ně měl stát výzvou.*“

Tato slova vybízí k zamyšlení. Každý, kdo navrhuje, ať je to architekt, konstruktér, designér či florista, by měl být kreativní, nebát se nových materiálů, či si pohrát s těmi starými a dát je do nových souvislostí. Jen tak může architektura a design nabývat nových rozměrů a získávat nové a neotřelé nápady. I já jsem se tedy snažila zapojit svou fantazii a propojit ve své práci inspirace nasbírané z různých zdrojů.

Při výběru tématu bakalářské práce jsem nemusela dlouho rozvažovat. Zvolila jsem návrh galerijních prostor s provozem keramické dílny. Řeším konkrétní objekt, který se nachází v městské části Praze – Zličíně. Činím tak proto, že mi v této stále se rozrůstající městské části, chybí možnost kulturního vyžití. Za posledních pár let se Zličín neobvykle rozrostl. Parcely, na kterých byla dlouhá léta jen pole a louky, se v posledním desetiletí proměnily na hustě zastavěné plochy. Bohužel ale spolu s přibývajícimi domy nepřibývají žádná kulturní centra či jiné prostory, které by mohli obyvatelé Zličína navštěvovat v době svého volna. Z toho důvodu jsem se rozhodla pro návrh galerie, kde by několikrát do roka probíhaly výstavy umělců z různých koutů světa a v přidružených dílnách by probíhaly výtvarné workshopy určené dětem i dospělým. Galerie by tak mohla být pro mnoho lidí místem k setkávání a načerpání energie.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 REŠERŠE KE ZPRACOVÁVANÝM TÉMATŮM

Cítím potřebu vysvětlit, proč zpracovávám tolik zdánlivě nesouvisejících témat. Cílem mé práce je vytvoření galerie se zázemím, jež by kromě běžného fungování poskytovala návštěvníkům i možnost odpočinku a načerpání nových sil. K jeho dosažení jsem vybrala základní inspirační zdroje, které mi v mé práci budou konstruktivními vodítky.

Velmi důležitým faktorem je místo, kde se daný objekt nalézá. K místu se váže historie a s ní souvisí i jeho atmosféra. Z toho důvodu jsem se v první části zaměřila na historii městské části Praha – Zličín i samotného domu. Protože objekt, ve kterém navrhuji galerii, je bývalou kovárnou, bylo pro mě důležité dozvědět se něco o jeho minulých konverzích. Při vytváření příjemného prostředí galerie s dílnami i zahradou jsem se inspirovala učením feng šuej. V poslední části se krátce věnuji historii a vývoji keramiky, protože navrhovaná galerie je určena především k prezentaci keramiky.

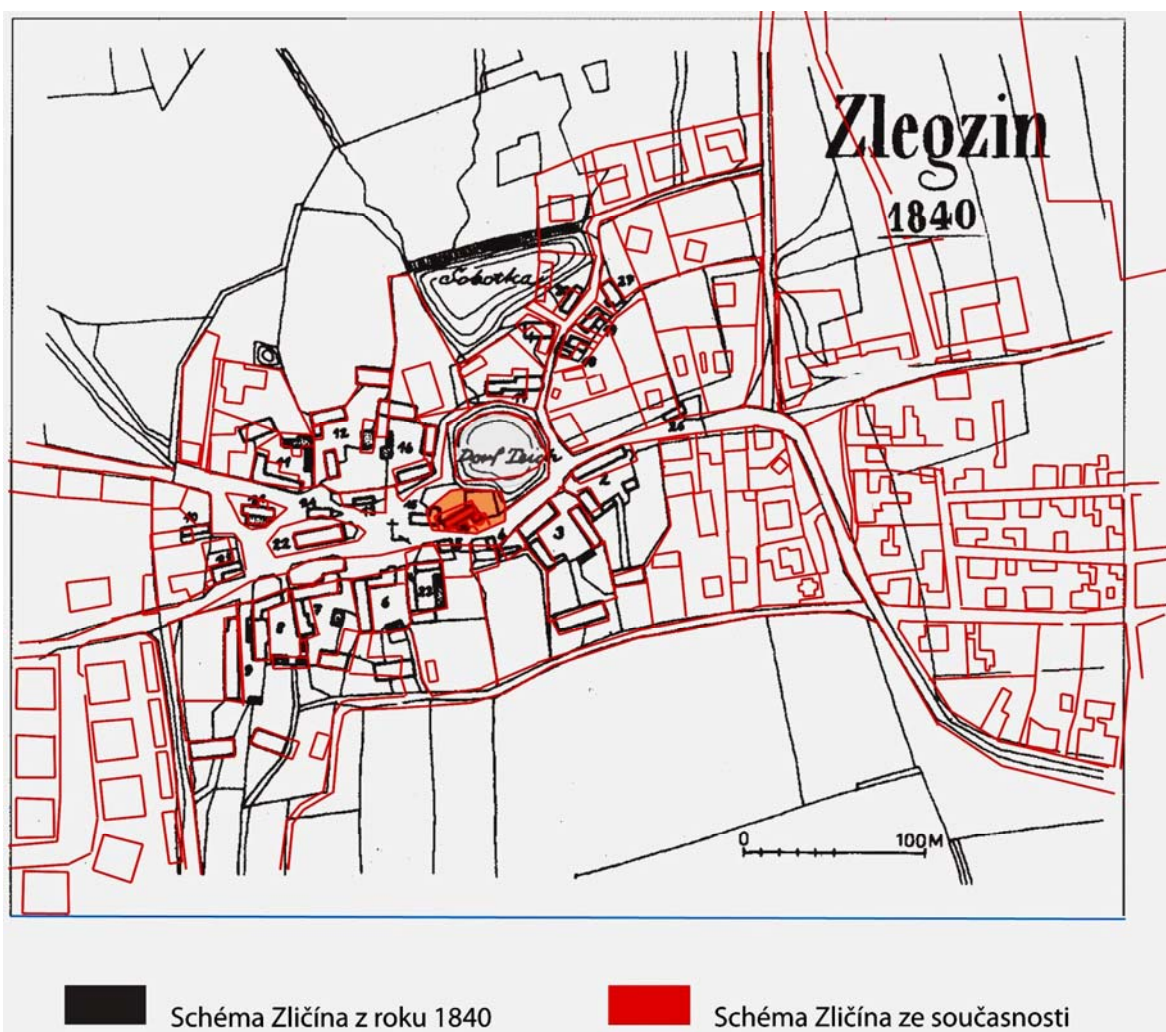
1.1 Historie městské části Prahy-Zličína

Městskou část Praha – Zličín tvoří dvě původně samostatné obce, Zličín a Sobín. Byly sloučeny v roce 1960 a v roce 1974 byly správně převedeny z okresu Praha–západ k hlavnímu městu Praze.

Historie osídlení Zličína však sahá mnohem dál, již do mladší doby kamenné – neolitu (u nás zhruba 5500-4500 př. n. l.). Tehdy k nám přišli první zemědělci s kulturou lineární keramiky a později vypíchané keramiky (asi 4500-4000 př. n. l.). Další byla kultura nálevkovitých pohárů (3800-3300 př. n. l.) a řivnáčská kultura (3200-2800 př. n. l.), následovaná kulturami zvoncovitých pohárů (kolem roku 2000 př. n. l.) a knovízskou (1250-950 př. n. l.). Nálezy dokládají i osídlení Zličína v době historické. Na nezastavěné ploše při Hrozenkovské ulici bylo nalezeno pohřebiště s cca 90 hroby z doby stěhování národů (2. pol. 5. stol. n. l.).

Nejstarší písemnou zmínkou o Zličíně je listina knížete Břetislava 1. z roku 1045, která je v majetku Benediktinského arcidiecézního ústavu sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Břevnově. Nejspíš se však jedná o falsum ze 13. století. V této listině ze dne 18. října 1045 Břetislav I. rozmnožuje statky břevnovského kláštera a kromě 18 vesnic v kraji mezi Sušicí a Horažďovicemi mu daruje i poddaného Keyna ze Zličína. Na listině opata Diviše se dozvídáme, že ves

Zličín je prodána Mauriciovi z Prahy. Od roku 1427 pak Zličín několikrát mění své majitele. Berní rula z roku 1654 dokládá na území Zličína osm selských usedlostí. V Tereziánském katastru vydaném v roce 1970 se již objevuje panská zájezdní hospoda zvaná Radost a dva rybníky, deset usedlostí a kromě toho jeden kovář, hostinský a pastýř. Na území Zličína je významné prameniště kvalitní vody. K jejímu vedení do Pražského hradu byl postaven vodovod (dok. 1905), který dnes jako zachovalý příklad industriální architektury z počátku 20. století je kulturní památkou. Postavení železnice (1855) a její otevření i pro osobní dopravu ze stanice Zličín (16. 9. 1872) stálo na počátku přeměny nevýznamné obce v důležité rozvojové území v rámci Prahy. Elektrifikace (1923-1927) a stavby dopravní infrastruktury, které vyvrcholily dokončením konečné trasy B metra a stovební boom posledních let proměnily Zličín v jedno z nejrychleji se rozvíjejících míst v Praze.

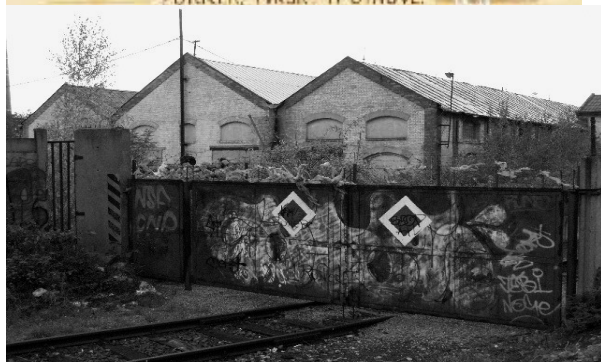

Obr. 1 : Porovnání situace Zličína z roku 1840 a dnešní

Jen na okraj bych se ještě chtěla zmínit o samotném názvu Zličína. Podle knihy *Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny* od Antonína Profouse je jméno Zličína odvozeno od osobního jména Zlýka. Avšak v pramenech bývá jméno obce zachycováno v různých podobách: Zlicin, Zlyczyna, Zliczina, Zleczyn, Slyczina i Sliczyna, Zleyczin, Zlejčín, Schleiczin i Zlýčín. Podobných názvů bychom našli ještě spousty.

1.1.1 Krátká historie zličínské keramiky

V roce 1852 založil ve Zličíně Josef Sádník cihelnu. Zdejší hlína však byla vhodná i pro výrobu keramiky a proto družstvo Meilbeck, Potůček a spol. v květnu roku 1899 zažádalo úřad o povolení k stavbě administrativní budovy a domu s dělnickými byty a v červnu téhož roku i o stavbu keramické továrny. Od roku 1913 se firma jmenovala Keramická továrna ve Zlejčíně, Potůček, Tvrský a synové a její spolumajitel Václav Potůček byl dokonce dva roky starostou Zličína. Roku 1914 ale odešel do války, zpátky do Zličína se již nevrátil a tak továrna přišla během války na prodej. V roce 1929 továrna změnila název na Pražské akciové cihelny. Tato společnost vlastnila továrny také ve Vokovicích, Uhříněvsi, na Jenerálce a v Jinonicích. Během druhé světové války zakoupil cihelnu Václav Slaboch z malého Břevnova, ukončil její činnost a zavedl zde speciální výrobu sněhových řetězů.

Obr. 2 : Keramická továrna kolem roku 1913 Obr. 3 : Objekt továrny v současnosti

1.1.2 Historie související s objektem č. p. 14/70

Na místě dnešního objektu č. p. 14/70, stávalo podle map stavení již v roce 1840. Zatím to nebyla kovárna, ta se nacházela v domě č.p. 1, kde stávala i hospoda Na Radosti. Kovárnu pak po kováři Celestinu Rážovi získal Josef Horešovský. Jeho syn později provozoval kovařinu v domě č. p. 14, což je právě dům stojící na místě dnešního objektu č. p. 14/70. A zde, v tomto domě, se kovařinou živil i poslední kovář A. Kohout až do roku 1952. Jeho rodina pak v roce 1986 dům prodala mým rodičům, Petrovi a Ivě Hubáčkovým, kteří ho přestavěli na rodinný dům s keramickou dílnou.

Obr. 4 : severozápadní pohled z roku 1987

Obr. 5 : jihozápadní pohled z roku 1987

Obr. 6 : severozápadní pohled z roku 2011

Obr. 7 : jihozápadní pohled z roku 2011

1.2 Konverze objektů v historii i současnosti

Pokud se podíváme do historie, zjistíme, že názory na záchranu chátrajících objektů se v průběhu let měnily. Až do počátku 70. let 20. stol. byl v celosvětovém měřítku nezájem o architekturu z období industrializace. Zprvu převažovaly názory, že nejlepším řešením je totální demolice industriálních území a tím i vznikající prostor pro novou zástavbu, jako příkladem můžeme uvést Koksovnu Karolinu v Ostravě, nádraží Praha – Těšnov apod. Dále se objevily názory, které upřednostňovaly výběr některých budov jako reprezentantů industriální epochy pro zakonzervování objektu v původní formě bez nového užití, tedy s výjimkou muzeálních funkcí. Ještě později se objevila myšlenka zachovat budovu, upravit, popřípadě ji doplnit, a využít ji k novým účelům. Vznikne tak nová stavba spojením starých a nových částí, která si částečně uchovává svou původní podobu a nenarušuje tak charakter místa. Takovou úpravou prošla ku příkladu podle návrhu Richarda Bofilla budova Administrativního centra Corso Praha-Karlín nebo Centrum současného umění DOX od architekta Ivana Kroupy.

Obr. 8 : Centrum současného umění DOX Obr. 9 : Administrativní centrum Corso

Dnes se přistupuje na konverzi rozsáhlých městských čtvrtí či průmyslových zón. Lidé si začínají považovat historických objektů jako kulturního a společenského bohatství. Konverzí dosáhneme nejen zachování historických budov jako dokladu o předešlé době, ale také estetiku a architektonickou kvalitu budovy. Zůstane nám tak i část důvěrně známého místa s původní atmosférou.

Konverze objekt přizpůsobuje novému účelu jak po stránce urbanistické, architektonické, tak i stavební a technické. Začleňuje původní dochovanou architekturu do městské zástav-

by s cílem vytvořit novou aktivitu na půdě města spolu s propojením širšího území společnými vazbami. Cílem by měl být soulad nové funkce s prostorovým řešením, s historickou podstatou památky, ale i s kontextem daného místa. Jedním z důležitých aspektů při konverzi budovy je, zda je průmyslová budova jednoúčelová či nikoli. Je samozřejmě těžší začlenit novou funkci do jednoúčelové budovy. Naproti tomu víceúčelové budovy skýtají možností využití více, zvláště když se nacházejí uvnitř měst s vybudovanou infrastrukturou. Jejich využití je nakonec levnější než stavět na nových pozemcích, a to nesmíme opomenout atraktivnost místa budovy pro budoucí uživatele.

K prvním průkopníkům průmyslové archeologie patří bezpochyby Velká Británie. První mezinárodní kongres, který se věnoval uchování industriálních památek, se konal v roce 1973 právě v Iron Bridge, v místě průmyslové revoluce. Již během druhého kongresu, v roce 1975, byla vytvořena organizace TICCIH (The International Committee for Conservation of the Industrial Heritage). A od té doby se každé tři roky konají další setkání.

1.2.1 Ukázky konverzí ve světě i u nás

V mnoha případech jsou nové prostory určeny k fungování nových kulturních center či vznikají moderní administrativní či školní budovy. Na ukázkou jsem zvolila konverzi ve Vadúzu v Lichtenštějsku. Zde vznikla pomocí úprav původní budovy přádelny bavlny a dostavby nové části vysoká škola technická. Jako příklad vzniku nových kulturních center jsem vybrala Caixa Forum. Je to nové kulturní centrum ve Španělsku, které vzniklo přestavbou bývalé elektrárny „Mediodía“ z roku 1899. Přestavbu uskutečnil švýcarský ateliér Herzog & de Meuron, který se specializuje na muzejní stavby. Podobných staveb bychom ve světě našli mnohem více a to je dokladem toho, že si lidé již uvědomili výhody, které jim konverze přináší.

Jedním z příkladů konverze na našem území, která mě inspirovala při této práci je proměna bývalého soudu a vězení na městské infocentrum, galerii a muzeum ve Vysokém Mýtě od architektonického studia Projektil.

Obr. 10 : Vysoká škola technická ve Vadúzu Obr. 11 : Pohled z opačné strany budovy

Obr. 12 : Exteriér Causa Fora

Obr. 13 : Interiér a pohled na schodiště

Obr. 14 : Konverze budovy bývalého soudu v Novém Mýtě na infocentrum a galerii

1.3 Historie umění Feng Shui

Feng shui (dále feng šuej) je známé už více než pět tisíc let. Nauka feng šuej pramení z poznání a pochopení přírody, je to umění o harmonii, prostoru a proudění energií. Staří Číňané se přírodu naučili respektovat a hájit. Vítr a voda (feng, shui) byly velmi důležitými faktory a společně se sluncem, mraky, mlhou a deštěm byly považovány za energii nebes a země. Tato v pohybu vyživující energie se, pokud stagnuje, stává energií destruktivní.

Stará čínská společenství měla své šamany, kteří znali cesty vody a větru a uměli jich využívat. Jedním z nich byl i Fu Xi, který údajně rozuměl i řeči zvířat a díky tomu objevil Ho-tu (schéma z řeky Ho), prototyp Bakua (vysl. pakua) Raných nebes. Toto schéma bylo údajně vykresleno na koni, který se vynořil z vody. Ho-tu schematizuje ideální uspořádání všech věcí.

Před šamanem Yu (který později založil královskou dynastii Xia) se zase z vody vynořila želva nesoucí na krunýři nákres Luo-shu (schéma z řeky Luo), předlohu Bakua Pozdních Nebes. Luo-shu bylo používáno k předpovídání změn pomocí osmi trigramů.

Na základě těchto schémat vzniklo feng-šuej a také I-ťing, čínská astrologie a numerologie. I-ťing je „*Kniha proměn*“, sestávající ze čtyřiašedesáti hexagramů tvořených vždy dvěma nad sebou umístěnými trigramy. Používá se při meditaci i věštění.

Další legendární postava, Žlutý král, jednou ztratil při boji s bandity cestu a na pomoc mu přispěchala Paní Devíti Nebes, která mu darovala znalost použití kompasu. S využitím kompasu a Ho-tu bylo možno určit ideální umístění měst a paláců podle toho, kde se soustřeďovalo větší množství energie země qi, a naopak se vyhnout cestám plným destruktivní energie sha-qi.

Čínští císaři zkoumali fungování země i nebes. Vytvořili a zdokonalovali kalendář. Za dynastie Shang byl rok rozdělen do šesti cyklů po 60 dnech, dohromady měl tedy 360 dní. Pohyby souhvězdí byly rozvrženy do deseti Nebeských stonků a dvanácti Pozemských větví a každý den se řídil podle jedné z jejich kombinací. V dynastii Zhou byly Stonky rozděleny podle pěti základních elementů (voda, oheň, vzduch, země a dřevo) a Pozemské větve byly uplatněny na dvanáct měsíců, k nimž bylo kolem roku 600 př. n. l. přiřazeno i dvanáct zvířecích symbolů.

Za dynastie Han bylo umění provozováno fang-shii, studujícími nebesa, zemi, pět elementů, esoterická umění i jin a jang, a přibližně v 1. století př. n. l. se Feng Shui stalo profesionální záležitostí. Tehdy bylo ještě známo jako Kan Yu, model země postavený na porozumění Cestě nebes a Cestě Země.

V období dynastie Tang (618-960) se začal využívat i geomantický kompas Lo-pan, používaný s drobnými změnami dodnes. Přes různé peripetie se umění Feng Shui stále vyvíjí a v současnosti se šíří do celého světa.

1.3.1 Principy feng šuej

Přes současnou oblíbenost feng šuej na západě jsou nám stále mnohé jeho pojmy ještě neznámé. Základem učení feng šuej je **tao** neboli cesta. Ukazuje, jak bychom měli žít v souladu s okolím, přírodou i lidmi, s nimiž se v životě setkáme. Dalším prvkem, se kterým feng šuej pracuje, je **čchi**. Je to životní síla všech živých organismů, síla slunce, měsíce i síla řídící náš organismus. Pomocí umění feng šuej vytváříme prostředí, kde čchi klidně proudí a tím na nás působí blahodárně.

Jin a **jang** jsou dvě síly, které se snaží nad sebou navzájem dosáhnout převahy a proto jsou v neustálém pohybu. Jin a jang jsou protichůdné, avšak navzájem se doplňují, tam kde jedné ubývá, druhé přibývá. Číňané rozeznávají pět prvků, které vznikají ze vzájemného působení energií jin a jang. Jsou jimi voda, dřevo, oheň, země a kov. Tyto prvky by měly být ve vzájemném souladu. Prvky se pohybují v tzv. cyklu tvorby, v němž se navzájem posilují, následovně: voda umožňuje růst dřevu, hořící dřevo vytváří oheň, výsledkem ohně je popel – tedy země, v níž se utváří kov, který může zkapalnět a vrátíme se opět k vodě. Naproti tomu existuje také cyklus zkázy, ve kterém se prvky navzájem ničí. Voda hasí oheň, oheň taví kov, vodu vstřebává země, z té ale energii vysává dřevo, které může být zničeno kovovými nástroji. Učení feng šuej tvrdí, že každému člověku je v životě přisouzen jeden element a pokud by mu jiný element bral energii, nemůžeme se v jeho vlivu cítit dobře. Proto musíme jeho vliv zeslabit a posílit prvky nám příznivé.

Jsou známy dvě školy, škola formy a škola kompasu. Škola formy využívala ke správnému určení umístění domu poznatky o přírodě, naučila se s ní pracovat a poznat, kde dům bude chráněn a kde není vhodné místo pro stavbu.

Škola kompasu zaznamenávala své poznatky do kompasu. Lo-pan neznázorňuje pouze světové strany, ale zkoumá také energii směru podle nebeských těles či terénu. Na vnější straně najdeme i čtyřiašedesát hexagramů z knihy I-t'ing. Toto obrovské množství informací bylo zredukováno do formy magického čtverce, který tvoří základ nástroje bagua. Toto schéma nám pomůže pochopit energii a nastolit vyváženost prvků v domově, práci i kdekoli jinde tak, abychom se na tom místě cítili bezpečně, spokojeně a plni energie.

1.4 Keramika a její historický vývoj

Název pochází z Řecka, kde se v athénské čtvrti Keramos keramika vyráběla. Převážně se jednalo o rituální předměty. Zpočátku byla jen vysoušena na slunci, později vypalována ohněm. Její objevení se připisuje kulturám Dálného východu, v Evropě se keramika rozšířila až v době středověku. Velmi důležitým se stal vynález hrnčířského kruhu. Ve východní a jihovýchodní Evropě se tzv. rychlý hrnčířský kruh používal již v období 3000 let př. n. l., u nás je znám od počátku 14. století.

V Asýrii a Babylónii se rozvinula výroba stavební keramiky, byly zde vyráběny glazované barevné obkladačky, barvené především mědí.

Ve staré Číně a Japonsku začali hrnčíři kameninu vypalovat za vyšších teplot díky pálení v keramických pecích. První sklovité glazury se objevily v průběhu 2. tisíciletí př. n. l., poté se objevují živcové glazury bílé, hnědé a olivové barvy. Za dynastie Tchang začala výroba bílého porcelánu, tzv. protoporcelánu. Kolem roku 1300 vznikl na území jižní Číny předchůdce evropského porcelánu s namodralým tónem střepu a průsvitnou glazurou na povrchu.

Na přelomu 12. a 13. stol. se začala v Německu používat známá solná glazura.

V Japonsku se rozvinula výroba kvalitní keramiky až po roce 1590 díky korejským hrnčířům, kteří byli za japonské invaze do země uneseni. Japonskou specialitou se stala v roce 1587 poprvé použitá technologie „raku“.

Ve 14. století se transportovala ze Středního východu do Evropy majolika a na území Itálie vznikla ve městech Faenza, Urbino a Neapoli technika zvaná fajánse.

Ve Francii a Nizozemí byla v 17. století zahájena řemeslná výroba delfské fajánse.

Velkým objevem byla technologie výroby tvrdého porcelánu z roku 1709 J. F. Bötgera a E. W. von Tschirnhausa, o rok později zahájili její výrobu v Míšni. U nás se na přelomu 16. a 17. století vyráběla tzv. habánská keramika. O století později se začal těžit surový kaolín. V roce 1783 vznikla v Hranicích na Moravě první továrna na bělninu, v roce 1792 zahájila výrobu v Horním Slavkově první porcelánka na našem území.

Keramické továrny se pak rozrostly po celé republice.

Nejčastěji se setkáváme s keramikou na bázi jílových surovin. Hlavními představiteli této skupiny jsou kamenina, pórovina, porcelán a šamot.

Kamenina má šedý až hnědý střep a můžeme ji rozdělit na jemnou a hrubou. Z hrubé se vyrábějí stavební prvky, hospodářské a užitkové nádoby, jemná kamenina se používá na hrnčířské výrobky.

Pórovina má nižší pevnost, střep bílé barvy a středně až jemně zrnitou strukturu. Vyrábějí se z ní dlaždice, kachle, obkládačky, užitkové a dekorativní předměty. Ke glazované pórovině patří i majolika a fajánse, k neglazované terakota.

Porcelánem označujeme keramiku vyrobenou ze směsi kaolínu, křemene a živce. Je bílé barvy a v tenké vrstvě průsvitný. Má vysokou teplotní i chemickou odolnost, elektroizolační vlastnosti, nepropouští vodu ani plyny. Použití je všestranné.

2 REŠERŠE DANÉ PROBLEMATIKY

2.1 Analýza prostor městské části Prahy-Zličína

Pod pojmem Zličín si většina Pražanů vybaví konečnou stanici metra B či velké nákupní centrum, ale není to zdaleka všechno, co stojí za zmínku. Stanice metra zde byla dokončena v roce 1994, původní zástavba obce se datuje již před rokem 1840.

Objekt, do něhož je situovaná galerie, se nachází v malebné historické části obce.

Po několika letech stavebního boomu se vesnice Zličín změnila na upravenou městskou část. Důležitou změnou k lepšímu bylo vybudování kanalizace a rekonstrukce návesního rybníka v přímém okolí galerie, které se také díky novým chodníkům a parkové úpravě stalo hojně navštěvovaným rekreačním místem. Vede tudy cyklostezka a celé blízké okolí galerie je plné kvetoucí zeleně, o kterou městská část neustále pečuje. V blízkosti prostoru galerie jsou umístěny lavičky s výhledem na rybník. Původní vesnice zde měla náves, kde probíhaly všechny důležité společenské akce. Tento účel má splnit nově budovaný park, nacházející se proti městskému úřadu, mezi novějším sídlištěm a starou zástavbou rodinných domků a statků. Park tak propojí obě nesourodé části Zličína.

Jak jsem již zmínila dříve, na okraji obce se nachází nové multifunkční nákupní centrum, které je plné nejen rozličných obchodů, ale i kaváren, restaurací, kin, sportovních prostor aj.

V dostupné vzdálenosti od metra stojí MŠ a ZŠ Zličín, sousedící se sportovním areálem s víceúčelovou halou a venkovními hřišti s umělou a přírodní trávou, kde probíhají tréninky a zápasy ve fotbalu, tenisu a florbalu .

Dále v obci od roku 1907 výborně funguje Sdružení dobrovolných hasičů Zličín. Práce s dětmi a mládeží přináší obci slávu v celostátních soutěžích. Vedle hasičské stanice je denně otevřena malá knihovna. V těsné blízkosti byl nedávno postaven Dům s pečovatelskou službou, podle principů feng šuej. Působí v něm i Klub důchodců a nově zde funguje Mateřské centrum Studánka, které nabízí maminkám s dětmi výuku angličtiny, dopolední hernu aj.

Ve výčtu všech aktivit pro volný čas převládá sportovní zaměření nad kulturními a kreativními možnostmi pro osobnostní rozvoj od nejtělejšího věku po seniory, ať formou osvěty, či vlastních tvůrčích aktivit. Postrádám tady nějaké místo, kde by vnímavý člověk mohl najít prostor pro svou vlastní tvorbu či inspiraci do života., místo kde by mohl popustit uzdu své vlastní fantazii a osvěžit se, na chvíli se odreagovat od neustálého shonu.

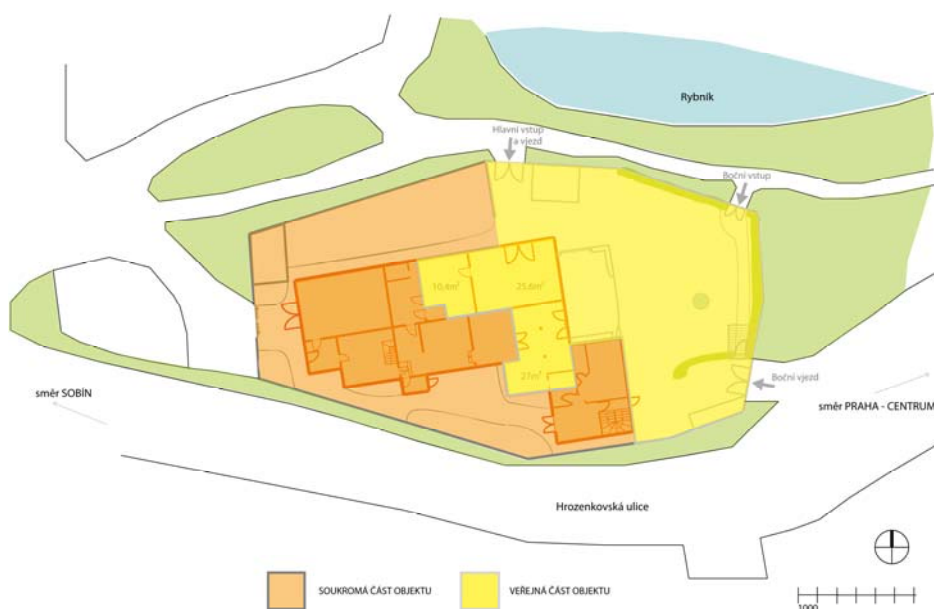
2.2 Analýza prostor objektu č.p. 14/70

Rodinný dům č.p. 14/70 stojí v centru původní návsi v blízkosti návesního rybníka, obklopen zelení. Dům je velmi dobře situován nejen v rámci Zličína, ale v kontextu s celou Prahou. Zličín se nachází na západním okraji Prahy, má velmi dobré spojení s Prahou a okolními městy díky nájezdu na Pražský okruh a plzeňskou dálnici (D5). Je zde také velmi dobré spojení s letištěm Ruzyně, čímž se velmi zjednodušuje dojezd či dolet zahraničních umělců, kteří by v galerii případně vystavovali.

Obr. 15 : Schéma oblasti

Objekt č. p. 14/70 je v současné době nejen keramickou dílnou a ateliérem majitelů, ale především domovem, ve kterém současně žijí i pracují. Z tohoto důvodu je třeba jasně oddělit soukromou část od veřejně přístupných prostor tak, aby chod jedné části nenarušoval chod té druhé a naopak. Vytyčila jsem tedy prostory, které budou náležet ke galerii a v další části práce se budu zabývat pouze analýzou těchto prostor.

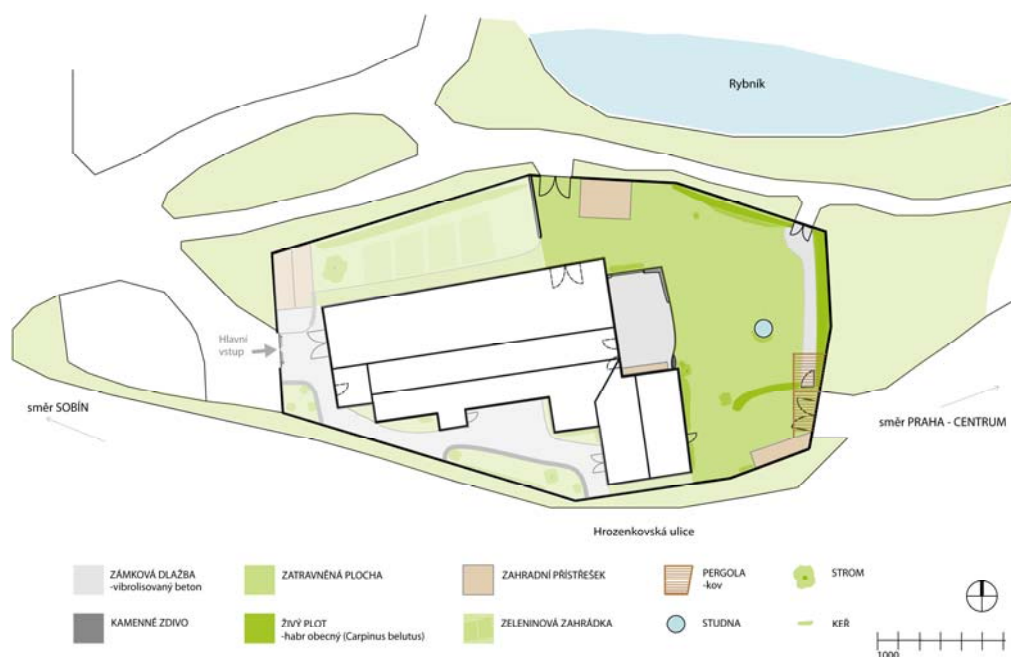
Obr.16 : Schéma rozdělení objektu č.p.14/70

K části objektu, kterou využívám k účelům galerie, náleží zahrada, která potřebuje upravit. V současné době je částečně zdevastovaná díky stavebním pracím na domě. Jako hranice pozemku a zároveň oplocení zahrady slouží porost stříhaných habrů, který tlumí ruch ulice a slouží i jako útočiště ptákům. Změny barev a olistění vnáší do prostoru další estetickou kvalitu.

Obr. 17 : Celkový pohled do zahrady

Do zahrady objektu lze vejít třemi vstupy. Prvním z nich jsou těžká kovová vrata tmavě hnědé barvy, která jsou blízko vstupu do keramických dílen. Vstup pro chodce se nachází na druhém rohu zahrady. Jedná se o dřevěnou dvoukřídlovou branku o šíři sto dvaceti centimetrů, obrostlou habry. K brance vede na městském pozemku chodník ze zámkové dlažby, okolí je osázeno keři. Třetí vstup je určen pro vjezd auta na zahradu. Tvoří ho dřevěná brána v rohu zahrady, za níž je na pozemku vytvořen prostor pro jedno stání. Toto stání je odstíněno opět živým plotem z habrů. K stání vede od branky chodníček ze zámkové dlažby, který postupně prorůstá trávou.

Obr. 18 : Schéma současného stavu zahrady

Podél této cesty je připraven základ pro kamennou zídku. Blízko chodníčku je původní studna, která vyžaduje důkladnou rekonstrukci.

Východní stranu domu doplňuje terasa, vydlážděná zámkovou dlažbou s nevýraznou spirálou, vytvořenou z mírně odlišné barvy jiné dlažby. Kraj terasy příjemně ohraničuje kamenná zídka. Terasa je využívána k posezení. Na jedné straně je umístěna kůlna, kam se odkládá zahradní náčiní, hry a židle. V zahradě se nacházejí ještě dvě kůlny.

V návrhu interiéru se zaměřuji na prostory galerie. Celá místnost galerie má dvacet sedm metrů čtverečních. Současný stav galerie viz obrázek 19. a 20.

Obr. 19 : Pohled do galerie I.

Obr. 20 : Pohled do galerie II.

Z východní strany galerie směrem na terasu vedou dvoje prosklené dveře, které do místnosti propouštějí větší množství denního světla. Původně měla tato místnost sloužit jako obývací prostor s krbem, proto navazuje na soukromou část domu a je s ní propojena dvoukřídlými prosklenými dveřmi viz obr. 20. Celému prostoru dominují dva pískovcové sloupky, na nichž je usazena nově omítnutá křížová klenba. Vedle této místnosti se nachází dílna se dřevem. Tyto dvě místnosti zatím nejsou propojeny dveřmi, ale k účelům galerie je jejich propojení dveřmi žádoucí. V dílně se nacházejí pracovní stroje, sklad dřeva a nářadí. V rohu dílny je umístěn plynový kotel a kotel na topení dřevem. Dílna je propojena s malou keramickou dílnou, ve které jsou umístěny dvě elektrické pece na pálení keramiky. Dílna je současně i glazovnou, takže je vybavena umyvadlem, stolem na glazování a především policemi pro možnost uložení většího množství výrobků na přežah či určeného ke konečnému výpalu. Přímo za dveřmi glazovny se již nachází soukromá část objektu. Z toho důvodu budu rozvažovat, jestli otvor dveří zazdít nebo je nechat pro větší pohodlí k soukromým účelům. V galerii zatím probíhají menší stavební úpravy, které zahrnují do svého návrhu.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 KONCEPCE ŘEŠENÍ

Mým cílem bylo vybudovat jakousi „klidnou oázu v ruchu města“, místo vhodné pro umělecké činnosti, spojené především s keramickou tvorbou. Z toho vyplývá i záměr pořádat výstavy a workshopy tohoto výtvarného umění, s možným zpestřením i jinými výtvarnými druhy.

K těmto účelům jsem využila rodinný dům, který v minulosti sloužil jako kovárna a stojí v centru původní obce. Dnes se v domě kromě obytných prostor nacházejí dvě dílny a atelier. Je v něm možno ještě vytvořit veřejnosti přístupný prostor, (dům při přestavbě nebyl ještě zcela dokončen), takže jsem navrhla galerii se zázemím keramických dílen s možností uměleckých aktivit a výstav v interiéru i exteriéru. K tomu mě inspirovali japonští keramičci, kteří svou několikaměsíční produkci vystavují v jednom dni jako velkou společenskou událost, v prostorech souvisejících s jejich dílnou.

Pozornost jsem tedy zaměřila i na přímé okolí galerie a mou snahou bylo upravit prostor tak, aby již první dojem kolemjdoucích vzbudil zájem o místo a v něm nabízené aktivity. Z tohoto důvodu jsem vytvořila jakýsi portál z habrů a vstupní branku orientovala tak, aby se její křídla otevírala jako náruč směrem ven a lákala i obrazovým materiálem upevněným na vnitřních křídlech branky. V blízkosti by bylo zabudováno logo galerie v podobě mobilního objektu tak, aby bylo patrné již z dálky a přitáhlo pozornost kolemjdoucího dlouho před tím, než by ke vstupní brance došel. Také z pohledu feng šuej by pohyblivý mobil rozproudil blahodárné čchi.

Obr. 21 : Pohled od západu, okolí galerie

Obr. 22 : Pohled od východu, okolí galerie

Dále jsme se zabývala samotným provozem galerie a dílen. Jak by vše mělo fungovat, aby provoz nezasáhl do soukromí domu, jak nejlépe využít dispozičně vhodné prostory interiéru a jejich propojení se zahradou k uskutečnění mého záměru s cílem co nejmenších stavebních úprav. Za tímto účelem jsem nejdříve viděla nutnost vyrovnat nerovnosti terénu zahrady, aby vznikl bezpečný prostor pro různé aktivity (výstavy, sympózia, workshopy, apod.).

Při navrhování jsem se inspirovala a využívala schémat a poznatků z feng šuej. Analýzou a členěním konkrétního prostoru podle těchto schémat jsem se dopracovala k určitým výsledkům a ty jsem se snažila aplikovat při svém prostorovém řešení.

3.1 Provoz galerie a keramických dílen

Zvažování možností provozu dílen a galerie nastolilo množství otázek. Co všechno by se v těchto prostorách dalo uskutečnit, jaké aktivity by byly možné, žádoucí a přínosné oběma stranám?

V první řadě jsem přemýšlela o způsobu provozu samotné galerie. Vzhledem k tomu, že galerie bude vedena jen několika členy rodiny, provoz této galerie nemůže být stálý. Z toho důvodu by se v galerii během roku mohly konat dvě až tři dočasné výstavy umělců jak z naší země, tak z ciziny a po zbývajících část roku by prostor galerie mohl sloužit jako přednášková místnost s kuchyňkou a možností projekce na plátno, či jako showroom produktů majitelů galerie.

V době konání výstavy budou současně díla vystavujících autorů prezentována v malém obchůdku s vitrínou do ulice, s možností nákupu. Doba provozu obchůdku bude stanovena podle situace a časem nabitých zkušeností. Asi pravidlem by bylo trvání výstavy po dobu jednoho měsíce. Během této doby se dveře galerie návštěvníkům otevrou každou středu a čtvrtek od 15:00 do 18:00 hodin a v odpoledních hodinách o víkendu. Byla by samozřejmě možná i individuální domluva.

O samotné instalaci objektů se zmíním později, nyní bych chtěla jen zdůraznit, že galerie je především určena pro instalace sochařských keramických objektů, dekorativní, užité i zahradní keramiky.

Při galerii budou také probíhat výtvarné workshopy a nepravidelně i různé keramické akce, např. pálení raku, atd. Pro účely sympózií, jakými může být zmíněné pálení raku, navrhuji v severním rohu zahrady vydlážit vhodnou plochu vibrolisovanou betonovou dlažbou. Ostatní prostory zahrady by také byly volně k dispozici uskutečňovaným záměrům, takže by bylo vhodné celý terén zahrady zpevnit zatravnovacím roštem Ecoraster, který po zatravnění není v trávě patrný a díky této úpravě lze na zatravněné ploše dělat téměř cokoli.

Vnitřní prostory keramických dílen řeším nejen pro výuku volnočasových aktivit, ale i pro možnost individuální tvorby majitelů domu.

Provoz dílen určených pro veřejnost předpokládám především v letních měsících, kdy by se zde mohly konat krátkodobé kurzy keramiky. Jeden kurz by se konal po dobu 14 dní. V prvním týdnu by se vyráběla dva až tři dny keramika a v následujícím týdnu by se po přežahu glazovala. Účastníci workshopů by si pak svůj výrobek odnesli po finálním výpalu, který by následoval po glazování.

Prostory dílen mohou být využívány i k workshopům autorů a umělců našich i zahraničních, k různým výtvarným aktivitám, například k výuce smaltu, kaligrafie, kresby, malby, řezby.

Pro informace o aktuálních i plánovaných akcích budou kromě místních tiskovin fungovat i internetové stránky galerie, kde se budou případní zájemci moci také přihlásit.

Chtěla bych, aby nově vzniklá galerie měla kontakt i s podobnými projekty, např. s keramickou dílnou Martina Hadravy v Klikově, kde už úspěšně několik let probíhají workshopy za účasti japonských umělců a aby umožnila kontakt a propojení umělců různého zaměření.

Jak jsem již zmínila, v dílnách mimo kurzů budou chtít provozovat svou nepravidelnou keramickou činnost také majitelé. Za tím účelem bylo tedy žádoucí navrhnout mobilní nábytek, aby se prostor mohl vždy přizpůsobit momentálním požadavkům a mohla se střídát v jednom prostoru činnost soukromá s veřejnou.

3.2 Práce s jednotlivými schématy feng šuej

Při navrhování prostor galerie jsem vycházela především z umění feng šuej, které se citlivě k člověku zabývá tvořením prostoru a tím mě velice oslovilo.

Svou práci jsem začala zakreslením jednotlivých schémat feng šuej do půdorysu pozemku. Schéma vycházející ze školy kompasu, obrazec bakua a osm trigramů. Z těchto témat jsem pak dále čerpala informace a korigovala a zkoumala své další nápady při utváření zamýšlených prostor.

V umění feng šuej je velmi podstatné vnímat do detailu blízké okolí. Mnohdy si neuvědomujeme a nevidíme ve své blízkosti nejen problémové drobnosti, ale dokonce i větší problémy daného prostoru. Zvyk jejich vnímání vytlačuje, přestože se dobře necítíme a v horším případě se při dlouhodobém pobytu v negativních prostorách uvádí i možnost onemocnění. Většina lidí, která přijde do nějakého prostoru poprvé, vnímá, jak se cítí. Pokud jim není dobře, citlivější lidé si dokonce uvědomí, co jim v prostoru vadí.

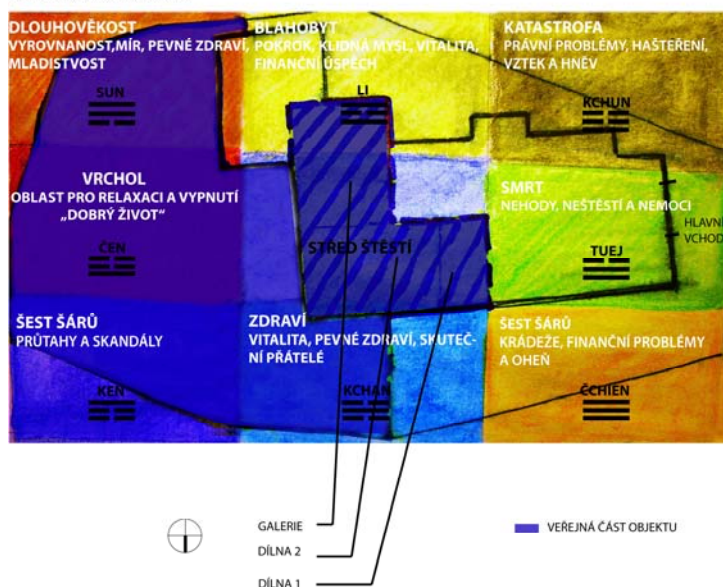
Umění feng šuej mi pomohlo rozpoznat problémy, které se na pozemku nacházely. Pak již bylo jednodušší prostor podle potřeby upravit.

Pozemek galerie je podle feng šuej velmi dobře situován. Okolí domu je upravené, před vstupními dveřmi na pozemek galerie se nachází rybník s rybami a lekníny. Zadní část zahrady je chráněna cihlovou zdí a z dalších dvou stran jí dělá záštitu zelený habrový plot.

Po vyhodnocení pozemku jsem srovnala terén zahrady a zarovнала opticky půdorys stavby pomocí dubových klád, protože nepravidelný půdorys domu není z pohledu feng šuej dobrý. Dubové hranoly jsem využila jako prostor pro venkovní instalaci keramiky či jako lavičky k sezení.

Schémata, o kterých jsem se již zmiňovala, jsem aplikovala na celý pozemek galerie a podle nich jsem se dále řídila při volbě vhodné barevnosti a zákonitostí v návrhu zahrady a vnitřních prostor galerie a dílen.

POZEMEK TRIGRAMU ČEN

PRÍZNIVÉ SMĚRY POZEMKU

Priznivé i nepriznivé směry jsou dány tím, v jakém trigramu se náš pozemek nachází. Pozemek, v němž je situována galerie, se nachází v trigramu ČEN.

Existují čtyři příznivé směry pozemku, prvním z nich je tzv. VRCHOL, je to směr ukazující k zadní části pozemku, je známý jako *fu-wej* což znamená „dobry život“. Je to oblast vhodná pro relaxaci, zde se můžeme zbavit každodenního stresu.

ZDRAVÍ - tento směr se na našem pozemku nachází na severu, pokud chceme dosáhnout vitality a pevného zdraví, vysázíme zde květiny jasných barev odpovídající našim elementům. Pokud je někdo nemocný, vysadíme tu rostlinu barev elementu, která předchází v cyklu tvorby elementu nemocného.

DLOUHOVĚKOST je poloha míru, mladistvosti, pevného zdraví a vyrovnanosti, můžeme se zde pokusit o nastolení většího porozumění v rodině a řešení různých jiných problémů.

BLAHOBÝT je nejpříznivějším směrem ze všech. Čiňané ho nazývají *šenk-čchi* nebo-li „tvořící dobrou čchi“. Aktivaci tohoto místa si můžeme obstarat finanční úspěch, pokrok, vitalitu a klidnou mysl.

NEPRÍZNIVÉ SMĚRY

Bohužel také existují i nepriznivé směry, ve kterých není dobré vykonávat jakkoli nebezpečné úkony či zábavné aktivity. Tyto směry jsou vhodné k umístění šňůr na prádlo, kompostérů, popelnic atd.

Jedním z nich je směr čínsky nazývaný *čhueh-ming*, což v překladu znamená „naprostá pohroma“. Je spojován s nehodami, nemocemi i neštěstími a proto je označován jako směr SMRT. Na tomto pozemku ho najdeme na západě, kde je nyní situován hlavní vchod z garáží.

KATASTROFA na nás také působí negativně. Tento směr se vztahuje k pocitům hněvu, vzteku, rozepřím a právním problémům. Zde se nesnažte o zábavu s přáteli.

ŠEST ŠARŮ je poloha, kde dochází k otálení, průtahům, ztrátám i skandálům. Na našem pozemku je toto místo situováno na severovýchodě.

Posledním z nepriznivých směrů je PĚT DUCHŮ na severozápadě parcely. Tato poloha se vztahuje k ohni, ke krádežím a finančním problémům.

Obr. 23 : Schéma rozvržení pozemku v trigramu Čen

Velmi důležité je, že objekt č.p. 14/70 leží v trigramu Čen. Hlavním elementem pro tuto oblast je dřevo a barvou je světle zelená. Z toho vyplývá, že kromě barevnosti a elementů typických pro jednotlivé směry lze ve všech prostorách uplatnit jak dřevo, tak i světle zelenou barvu. Obrazec Bakuy vychází do půdorysu pozemku tak, že oblast „děti a kreativity“ se nachází v části, kde jsou situovány dílny. „Střed štěstí“ zasahuje z velké části terasu před galerií a samotné prostory galerie, kam zasahuje i „sláva“. Tam, kde je situován v zahradě obchod, vychází oblast „kariéry“, která je spjata s oblastí „bohatství“ v zadním koutu zahrady. Východní oblast náleží fenoménu „rodiny“, která je zároveň podle čenového pozemku oblastí „relaxace“ a základem dobrého života. Těmto schémátům jsem přizpůsobila ráz zahrady a propojila ho funkčně s interiéry. K posílení oblastí života spjatých s jednotlivými zónami jsem se v návrhu a rozvržení rostlin a zahradních objektů řídila symboly, barevnostmi a materiály je podporujícími.

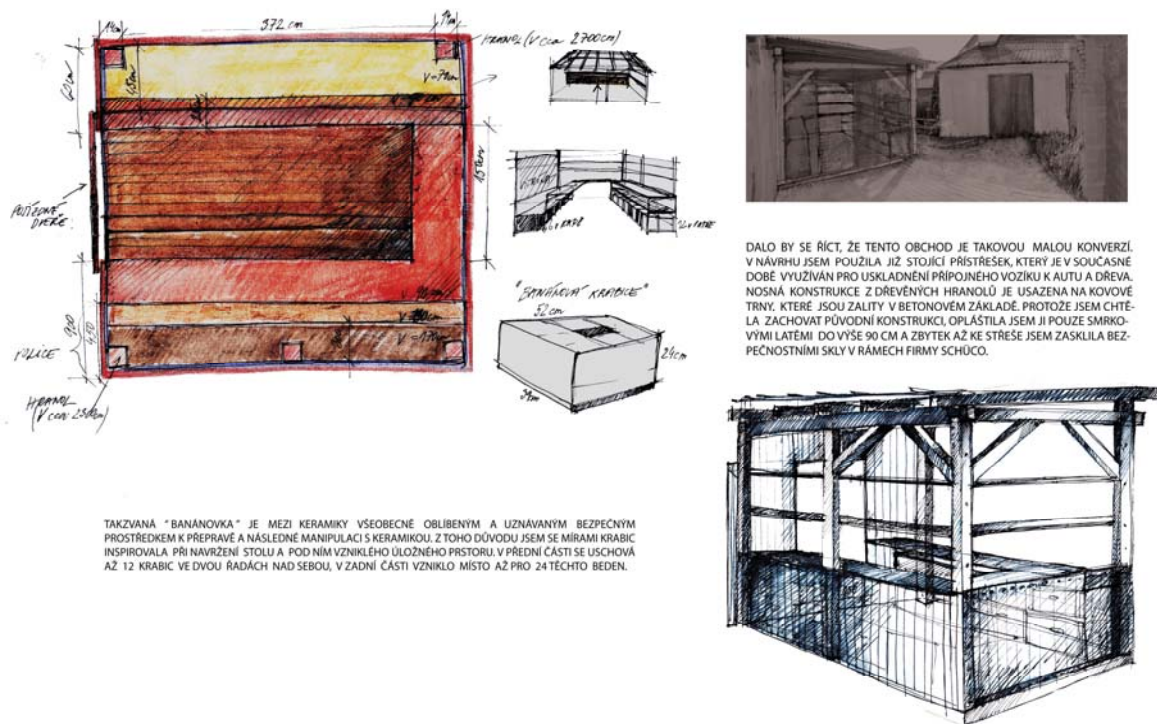
3.3 Dispoziční řešení pozemku

Část pozemku patřící ke galerii, je v rámci celého pozemku, náležejícího k objektu č.p. 14/70, umístěna na východní polovině parcely. Vedou do ní tři vstupy do zahrady. Jeden funguje především jako technický, kdy do něj při vykládce materiálu či výstavních exponá-

tů může pro zjednodušení práce a manipulace s objekty nacouvat dodávka a dvoukřídlými dveřmi dílny a posuvnými dveřmi mezi dílnou a galerií se exponáty mohou pronést rovnou do galerie. Severovýchodní vchod slouží jako hlavní vchod pro návštěvníky galerie i dílen. Od vchodu ke galerii a k dílnám nevede žádná dlážděná cesta, jak by se dalo čekat, ale rozprostírá se zde jen svěže zelená, travnatá, plocha. Důvod je ten, že chci návštěvníka nechat vybrat si vlastní cestu. Kdybych v zahradě přesně vymezila prostor, kudy má jít, omezila bych tak návštěvníkův pohyb a ten by se mohl bát jít si prohlédnout venkovní exponáty, protože tam nevede chodník.

Zahrada by měla sloužit k uvolnění a rozjímání, proto zde ponechávám co nejvíce zeleně a problém se zatížením trávníku při větších událostech řeším zatravnovacím rostem, který by měl zpevnit podklad a rostoucí travu ochránit před udusáním.

Zároveň s úrovní terasy začíná vydlážděná plocha pozemku. Uprostřed této plochy stál dřevěný přístřešek, který sloužil k ukládání dřeva a jako skrýš pro přípojný vozík. Jedna ze stěn přístřešku tvořila část oplocení pozemku.

Obr. 24 : Návrh řešení venkovního obchůdku

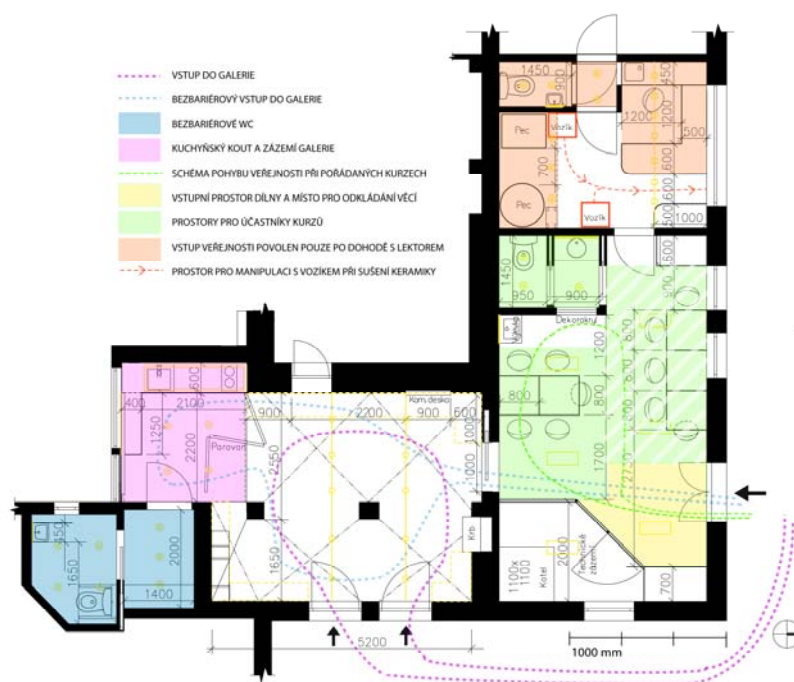
Přístřešek jsem tedy ponechala a vytvořila z něj venkovní obchůdek keramiky. Jeho holá konstrukce bude v dolní části opláštěna smrkovými latěmi, vrchní část zasklená bezpeč-

nostním sklem Stratobel a vnitřní prostor doplněn dřevěnými policemi pro instalaci keramiky. Vydlážděná plocha v okolí obchůdku slouží jako místo pro stání dodávky při vykládání exponátů či materiálu, ale lze ji využít při pálení raku či k venkovním výtvarným kurzům, při kterých se na vydláždění mohou postavit z dílny vnesené stoly a židle.

Posledním ze tří vstupů na pozemek je vjezd z Hrozenkovské ulice v jihovýchodním rohu zahrady. Zde je také možnost jednoho stání pro automobil i s vozíkem. Zaparkovaný automobil pohledově neruší, protože od zahrady je parkovací místo odděleno vzrostlým živým plotem opět z habrů, které jsou pro zpříjemnění vysázeny do mírného oblouku, který z jedné strany lemuje nad brankou rostoucí vistárie, z druhé sousedí motýlí keř, který je v létě neustále obsazen množstvím motýlů a přitahuje na sebe velkou pozornost.

Do interiéru galerie vedou ze zahrady dva prosklené vstupy přes vydlážděnou terasu. Do dílen se vchází samostatným vchodem dvoukřídlými dveřmi ze severozápadního rohu zahrady. Interiér dílen a galerie je propojen posuvnými, metr širokými, dveřmi. Dveře slouží k propojení místností v době, kdy prostory galerie budou fungovat jako showroom keramických objektů majitelů, při instalaci výstavy či když zde budou probíhat přednášky. Pokud budou v dílnách probíhat workshopy, tyto dřevěné dveře zůstanou uzavřeny.

V další části se budu věnovat dispozicím jednotlivých místností, tedy galerii, keramické dílně a glazovně.

Obr. 25 : Schéma rozvržení interiéru

3.3.1 Galerie

Prostor, zamýšlený jako vhodný pro galerii, je poslední místnost, která prochází v současnosti konverzí. Původně tato část domu fungovala v minulém století jako samostatná kovárna. Její valená klenba byla během přestavby domu nahrazena křížovou, podepřenou dvěma pískovcovými sloupy, protože současní majitelé měli již před lety touhu vybudovat mimořádný prostor pro setkávání lidí.

Na obdélníkový tvar místnosti navazuje další, menší půdorys obdélníkového tvaru, do kterého jsem situovala kuchyňský kout. Tento kout jsem zde navrhla pro možnost přípravy drobného občerstvení při akcích, kdy bude soukromá část domu uzavřená. Nad kuchyňským koutem je zkosená střecha z vnitřní strany obložená smrkovými latěmi. Ve střeše je navrženo okno s izolačním dvojsklem, které z jihu prosvětlí celý prostor denním světlem. Severní rozptýlené světlo by bylo vhodnější, ale dispozice domu tuto možnost nedává, takže si musíme pomoci vhodnou stínicí technikou. Pokud je třeba, lze toto okno zatemnit roletou, pohybující se ve vodicích lištách, případné denní stínění by bylo řešeno roletkou z propustné bílé látky, umístěnou ještě pod zatemňovací roletou. Ve výšce dvou metrů je k šikmému stropu nainstalováno promítací plátno, které lze využít při prezentacích, přednáškách a dalších akcích, které se zde mohou konat. Naproti kuchyňskému koutu se nachází toaleta podle norem pro řešení toalet vznikajících ve starších objektech. Aby prostor kuchyňského koutu nenarušoval vzhled instalace, je možno sem umístit paraván o třech křídlech, kterými lze prostor místnosti měnit dle aktuálních potřeb.

Obr. 26 : Prostor galerie

Do výklenku v severní části místnosti jsem navrhla krb navazující na komínové těleso. Mohlo by se zdát, že v galerii krb nemá své místo, ale tato galerie není typickou galerií, nachází se v prostorech rodinného domu a v chladných měsících bude krb poskytovat nejen potřebné teplo, ale i příjemný zážitek, protože ke keramice oheň vyloženě patří.

Na protější stěnu od vstupních dveří jsem navrhla zazdít do stěny břidlicovou nahrubo štípanou desku, která by sloužila především jako pozadí při focení exponátů a jindy by se využila pro instalaci světlých objektů.

Inspirací feng šuej a východními kulturami jsem se snažila prostor galerie propojit s přírodou, z toho důvodu jsem ponechala oboje vstupní dveře prosklené a v jižním rohu galerie jsem navrhla mléčné sklo, které bude navozovat v galerii prosvítáním světla příjemnou atmosféru. Před toto sklo jsem pro pocit přítomnosti přírody postavila nádobu s papyrem, papyrus totiž evokuje pocit sounáležitosti s předky a jejich uměním. Jako hlavní osvětlení místnosti jsem zvolila dvě linie lankového systému High Wire se spoty Paulmann Roncalli Topaz II.

Pro instalaci výstavních objektů jsem hledala co nejjednodušší a nejčistší řešení, které bude materiálově sjednoceno s použitými materiály v interiéru galerie. Zvolila jsem k těmto účelům smrkové hranoly od rozměru 300 x 300 a výšce 500 mm do rozměru 600 x 600 mm o výšce 1000 mm. Tyto hranoly využívám při instalaci objektů jako podesty, které se dají seskládat k sobě různými způsoby. Pokud podesty nevyužíváme, jednoduše se poskládají k jedné ze stěn galerie, čímž vytvoří zajímavou dekoraci. Při přednáškách či workshopech lze tyto hranoly využít jako sedáky. K instalaci obrazů či keramických kachlů jsem použila lištového výstavního systému Arti Teq, který nejenom čítá veliké množství možných instalačních dílů, ale v liště je i veden proud, který napájí světýlko osvětlující obrazy přímo z lišty. Toto světlo má pohyblivý krček, díky němuž lze obraz nasvítit podle potřeby.

3.3.2 Keramická dílna

Prostor keramické dílny se nachází severně od galerie, se kterou je propojen posuvnými, metr širokými, dveřmi. V současné době se zde nachází dílna se dřevem a ve východním rohu dílny je umístěn kotel s technickým zázemím. Tento prostor jsem v dílně ponechala, pouze jsem k němu zamezila přístup zástěnou, která je kotvená do podlahy a z jedné strany

i do zdi. Druhá strana zástěny je pohyblivá a tvoří jakési dveře do tohoto zázemí. Původní rozvržení oken i dveří jsem ponechala tak jak bylo, prostor jsem vyčistila od všech strojů a nábytku a do jihozápadního rohu místnosti jsem navrhla toaletu s předsíňkou. Prostor předsíňky jsem oživila do zdi vsazeným dekorakrylem s dekorem zelené trávy. Celý prostor dílny je podle barev vhodných čenového pozemku sladěn do světle zelena a je zde ponechán prostor pro kreativitu přichozích dětí, které mohou prostor dozdobit vlastními malůvkami. Čím bude tento prostor podle schémat feng šuej barevnější, tím lépe. Prostor dílny má sloužit nejen k účelům kurzů, ale i pro soukromé potřeby majitelů.

Obr. 27 : Prostor keramické dílny

Protože zde aktivity workshopů atd. nebudou probíhat pravidelně, je v prostoru dílny použit variabilní nábytek, který se dá snadno přesouvat z místa na místo, dají se vytvářet různé sestavy stolů i židlí podle aktuální potřeby. K těmto účelům jsem navrhla stoly o desce 800 x 800 mm s teleskopickými nohama, které lze dle potřeby snižovat či zvyšovat a pokud je dílna zrovna využívána pouze k soukromé tvorbě, ze stolů se dají vytvořit seskládáním na sebe úložné police. Po levé straně při vstupu do dílny jsem postavila skříň, která slouží jednak návštěvníkům k odkládání věcí, ale také do ní na věšáky zavěšuji skládací židle, které v dané chvíli nejsou potřebné. Takto uložené židle jsou kdykoli připraveny k dalšímu využití. Celá místnost je velmi náchylná k zašpinění, především v okolí výlevky a samotných stolů, ať hmotou hlíny tak i barvami, proto jsem zde z hygienických a praktických důvodů volila povrchy stěn i podlah z materiálu, který lze omývat. Osvětlení místnosti jsem řešila centrálně pomocí šesti závěsnými svítidly od firmy Fabas.

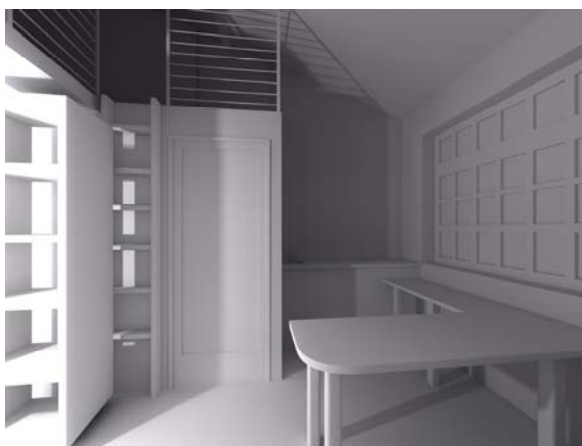
Prostor dílny je v západní části propojen s glazovnou, která bude sloužit především pro účely soukromé tvorby. Posledním nábytkem navrženým do keramické dílny je skříň hned

vedle dveří do glazovny, ve které jsou umístěny všechny potřebné materiály a nářadí pro práci v kurzu.

3.3.3 Glazovna

Nejvzdáleněji je umístěna místnost glazovny. Ta je propojená jednak s prostorem keramické dílny, ale i dveřmi z chodbičky od toalety se soukromou částí. Do místnosti glazovny jsem umístila dvě elektrické pece a k protější stěně k velikému oknu rohový stůl. Tvarem tohoto stolu jsem vymezila prostor pro glazování. Při jeho levé části jsem ponechala původní skříň se dřezem. Zajímavý výsledek přinesl tento malý prostor v podobě umývání rukou v předsínce toalety, kam se již pro nedostatek místa nevešlo umyvadlo. Do prostoru toalety jsem umístila malé umyvadélko, ale potřebovala jsem ho mít i v chodbičce. Protože se sem už nevešlo, vytvořila jsem malý otvor ve zdi ve výšce jednoho metru, kudy si lze prostrčit ruce a umýt si je ve dřezu glazovny. Dalším kusem nábytku, který tu stojí je skříň v severozápadním koutě místnosti. Tato skříň má vyjímatelné police a snadnou možnost měnit výšku polic. Skříň je navržena především pro uložení sádrových forem. Ve skříně pod dřezem se nachází úložný prostor pro glazury a potřebné nástroje. Díky vysokému stropu nad jižní částí místnosti lze tento prostor využít k úschově málo používaných materiálů a pomůcek. Patro je umístěno do výšky 2350 centimetrů a je kvůli bezpečnosti opatřeno zábradlím z ocelových lanek. Do patra se vylézá po žebříku ukotveném a částečně zastrčeném do výklenku ve zdi.

Obr. 28: Prostor glazovny

Do prostoru glazovny jsem dále navrhla dvě skříňky opět s vyjímatelnými policemi, ale tentokrát jsem je umístila na kolečka. To umožní lepší manipulaci s keramickými výrobky. Skříň nemá záda, protože zároveň slouží k větrání keramiky a z ní vypařované vody. Šířka této pojízdné skříňky(vozíku) je pouhých 550 mm proto, aby se s ní dalo zajet k oknu, jehož pravá část je posunovací do stran. Po otevření okna může pak keramika schnout daleko rychleji i v prostoru glazovny.

Jako hlavní osvětlení tohoto prostoru jsem zvolila lankový systém Paulmann Mac II 150, který má sedm spotů, jimiž nasvětlují potřebné prostory. Jako doplňkové světlo je v podhledu patra použito tři bodových svítidel opět od firmy Paulmann.

4 KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

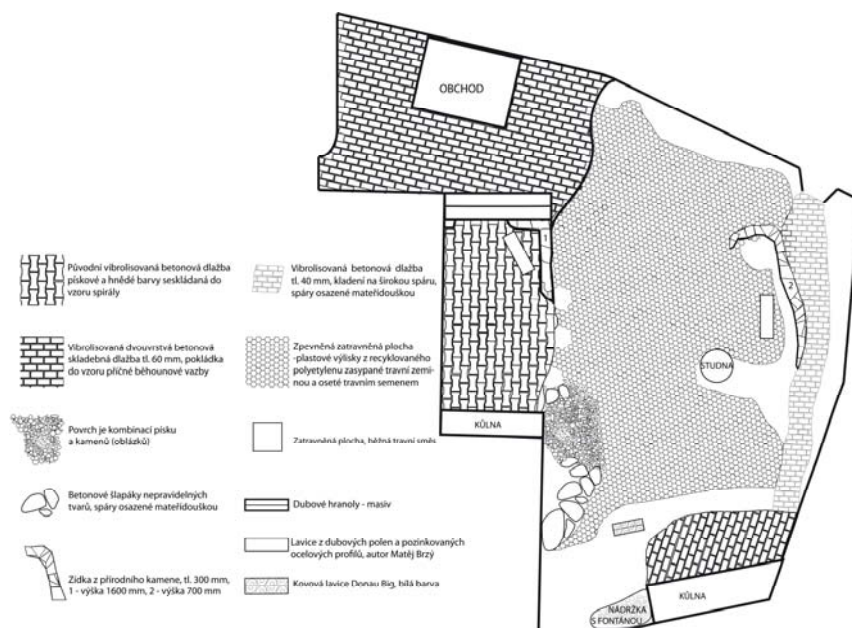
Při výběru materiálů, které jsou na trhu běžně k dostání, jsem především brala ohledy na jejich praktičnost a dostatečnou kvalitu.

4.1 Úprava povrchů

Terén zahrady jsem srovnala do roviny a povrch celkově zpevnila.

K podobnému kroku jsem přistoupila i v interiéru dílen a získala jsem tak prostor s jednotnou výškou podlahy, což bylo důležité především pro bezbariérový přístup do budovy, i k snadnější manipulaci s vozíky a keramikou.

V zahradě se jedná o několik různých úprav povrchu. V severozápadní části pozemku a v protilehlém jihovýchodním rohu zahrady jsem povrch vydláždila vibrolisovanou dvouvrstvou šedou betonovou skladebnou dlažbou o tloušťce 60 mm, která je určena pro místa s nízkým dopravním zatížením. Dlažbu pokládám do vzoru příčné běhounové vazby.

Obr. 29 : Povrchová úprava zahrady

Po východní straně zahrady vede úzký chodníček směrem ke stání. Pro tento chodníček jsem vybrala totožný typ dlažby, pouze menší tloušťky, vhodný pro méně namáhané zpevněné plochy, jakými jsou zahradní chodníčky a pěší stezky. Tuto dlažbu pokládám na širokou spáru a nechávám ji, stejně jako původní betonové šlapáky v jižní části zahrady, obrůst

mateřídouškou, pro vznik krásně voňavého koberce. Na travnaté plochy používám zatravnovací rošt - EKORASTER. Jedná se o plochou zatravnovací dlaždici s mřížkovou strukturou z elastického polymeru, která velmi dobře zpevní trávnickovou plochu, propouští vodu a je odolná vůči mrazu a UV-záření.

V interiéru jsem ke sjednocení prostoru použila pohledovou stěrku ze systému Pandomo-Ardex. Zvolila jsem ji pro schopnost vysoké zátěže, stálobarevnost a vhodnost i pro podlahové vytápění. Monolitické povrchy se velmi dobře udržují a nehrozí jim zašpinění jako u dlažby mezi spárami. Podlahy mají matný vodoodpudivý povrch. Povrchovou úpravu tvoří přebroušení a následný nátěr polyuretanovými laky či oleji. Takto má být povrch chráněn před mechanickým poškozením. Pandomeo nabízí širokou škálu barevných možností a dá se dobře uplatnit v různých prostorech. Já jsem na podlahu galerie vybrala ze vzorníku odstín tmavě šedé barvy s číslem 3.6, na podlahu bezbariérové toalety odstín o stupeň světlejší. Do prostoru keramické dílny i glazovny jsem zvolila světle zelenou barevnost, která je typickou barevností pozemku v trigramu Čen. Na podlahu jsem zvolila středně tmavý zelený odstín 4.9, na zdi světlejší odstín 1.6 a v keramické dílně jsem ji doplnila ještě o stupeň tmavší, ale pořád světle zelenou stěnou v odstínu 4.1.

4.2 Mobiliář a materiálové řešení galerie

Prostor galerie jsem držela v duchu přírodních materiálů, čistých barev a jednoduchých tvarů. Ponechala jsem původní šikmý strop obložený smrkovými latěmi a s tímto materiálem jsem pracovala i při navrhování vybavení prostoru. Variabilitu členění prostoru umožní paraván s konstrukcí dřevěného rámu a s výplní rýžovým vlizelínem, který propouští světlo, ale není průhledný.

Na jedné ze stěn jsem navrhla břidlicovou nahrubo štípanou desku o ploše 900 x 900 mm, která poslouží jako tmavé pozadí drobnějším a světlým exponátům.

Jako materiál pro výrobu výstavních podstavců pro exponáty jsem opět použila smrkové dřevo. Tyto podstavce o rozměrech 300 x 300 x 500 mm a 600 x 600 x 1000 mm mohou být použity i jako případné sedáky při probíhající přednášce či promítání.

K instalaci obrazů či kachlů na stěnu poslouží lištový systém Arti Teq Combi Rail Pro-Light. Nabízí širokou škálu instalačních doplňků a v jeho liště je skryt i elektrický kabel pro napájení obrazového světla přímo z lišty.

4.3 Mobiliář a materiálové řešení dílen

V prostoru dílen jsem se řídila především praktičností navrhovaných materiálů a nábytku. Jak jsem již uvedla v úpravách povrchu, v celých prostorách dílen včetně všech záchodů, je použita pohledová stěrka Pandomo, která je zcela omyvatelná.

Do pracovní části jsem zvolila skládací židle od firmy Pedrali. Židle je vyrobena z polypropylenu a je vhodná i do exteriéru. Rozměry židle jsou před složením 49x50x45/77,5 cm a po složení 9x9,5x77,5 cm. K těmto židlím jsem vybrala stůl s teleskopickými nohami, díky nimž lze stoly postavit případně na sebe a vytvořit úložné police. V celém prostoru se jinak držím přírodních materiálů, především dubu na plochách, které se dostávají do styku s vodou. Výrazným ozvláštňením, ale finančně náročnějším, by bylo použití poloprůhledné akrylové desky se zalitou trávou jako dekorem z kolekce DeLuxe dekorakryl v malé předsiňce u WC. Materiál je vyroben metodou spékání dvou nebo více plastů, má na obou stranách povrchu texturu a také jednu nebo obě strany lesklé. Proti případnému úderu těžkým či ostrým předmětem se dá povrch dekorakrylu opatřit ochrannou fólií. Jen zvažuji vhodnost použití zalité traviny z hlediska učení feng šuej.

4.4 Mobiliář a materiálové řešení zahrady

Při řešení zahrady jsem vycházela především z barevné škály jednotlivých životních oblastí podle feng šuej. Podle těchto schémat jsem vytvořila na zahradě zóny záhonových ostrůvků od bylinkového záhonu, přes část zenové zahrady až po „středomořský“ styl zahrady. Rostliny jsem volila především podle dané symboliky, která se k dané zóně váže. Velmi důležitým ozeleňujícím prvkem zahrady jsou popínavé rostliny jako například vistárie, přísavník trojcípý, lichořeřišnice pnoucí či trubač kořenující. Pro symboliku feng šuej je velice důležitá přítomnost rostlin pivoňky, leknínu a magnolie, kterou jsem umístila do

centra „středu štěstí“. Důležitou úlohu v ozeleňování mé zahrady hrají především různé druhy travin a bambus, který jsem zasadila za záda lavičky v zóně relaxace. Zvuky šumění listů bambusu navodí příjemný harmonický zvuk plný čchi. Nejdůležitější roli v zahradě zastává živý plot z habrů, který ochraňuje zahradu od okolních rušivých elementů, vytváří uvnitř zahrady nečekaně intimní prostředí nejen pro lidi, ale i pro ptáky, kteří si v jeho úkrytu stavějí hnízda.

Při výběru vhodného mobiliáře pro zahradu jsem se inspirovala vtipně řešenými lavicemi z dubových polen a pozinkovaných ocelových profilů, navržených Matějem Brzým. Do rohu „bohatství“ umístuji bíle natřenou kovovou lavičku Donau Big, protože bílá barva a kov symbolizují prosperitu. Blízko terasy pokládám dva dubové do hranata opracované kmeny, které opticky zakončují nepravidelnost domu, ale také slouží jako lavice k instalaci exponátů či ke krátkodobému posezení. Naproti této lavici je obchůdek, na jehož opláštění jsem použila opět smrk a pro zasklení jsem vybrala bezpečnostní sklo Stratobel EN 356, vložené do rámu od firmy Schüco.

4.5 Osvětlení

4.5.1 Venkovní osvětlení

K osvětlení prostor zahrady jsem použila několik svítidel. Stálé osvětlení by fungovalo u vchodů do dílen a galerie a v jihovýchodním koutu zahrady. Ostatní osvětlení by bylo mobilní a řešilo by specifické potřeby při příležitostných akcích.

Pro osvětlení vchodů považuji za vhodné světlo LED reflektor Industrial od firmy Delta Light. Hliníkové svítidlo se vyrábí jako samostatný LED reflektor, ale také jako sloupkové svítidlo, které použiji v zadní části zahrady tak, aby byl osvětlen její jihovýchodní roh. Pro osvětlení rostlin a stěn staveb používám venkovní světlo Nautilus bodec o možném úhlu sklonu 180°. Toto světlo jsem vybrala jako hlavní osvětlení zahrady, zamlouvá se mi svou variabilitou, protože lze využít pokaždé tam, kde se nejvíce hodí. Pro individuální nasvícení venkovních exponátů poslouží sada bodců LED.

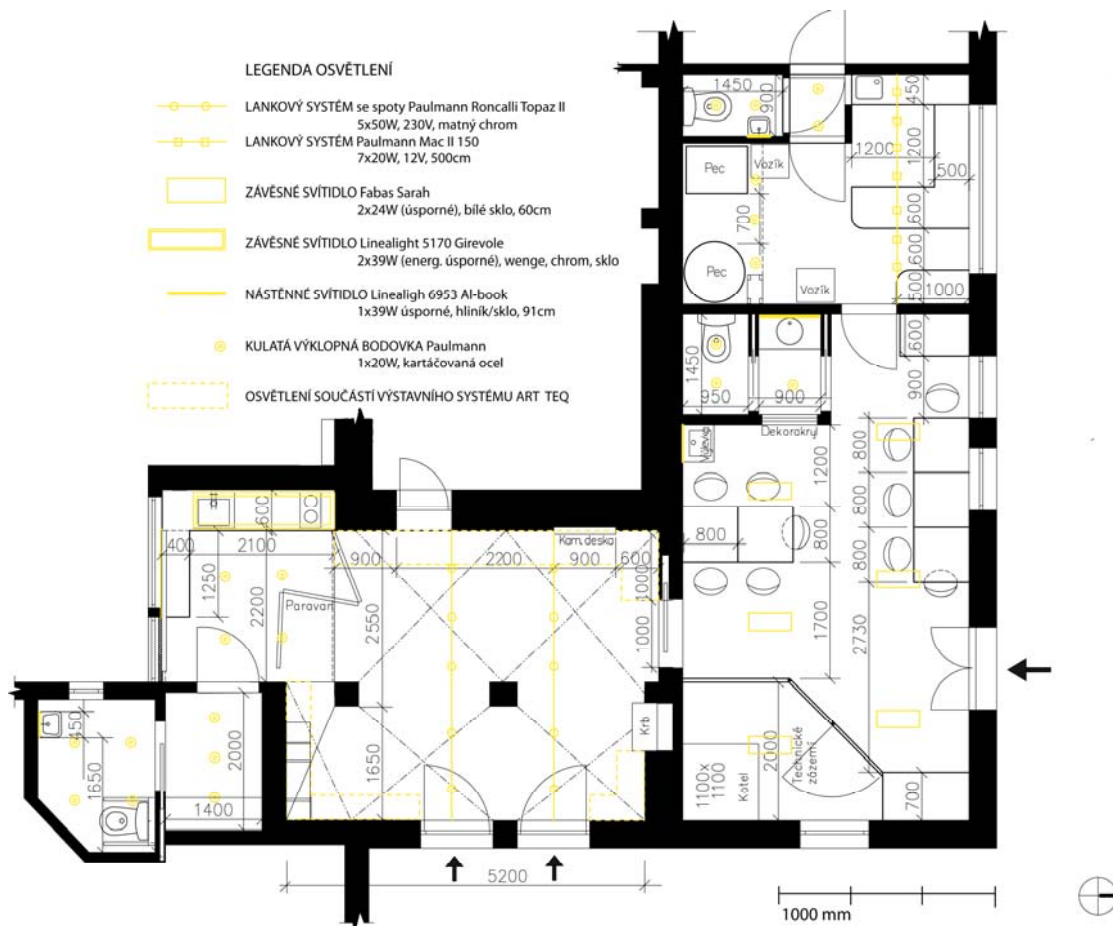
Výtvarně a pocitově mě při výběru světel oslovily zahradní koule bílé barvy, které jsou vyrobeny z UV stabilizovaného plastu o průměru 50cm a k uchycení do země slouží bo-

dec. Tato svítící koule má využití spíše jako náladová zahradní dekorace, použila bych je tedy pro podtržení mimořádnějších slavnostních událostí na zahradě.

4.5.2 Vnitřní osvětlení

K nasvětlení keramiky v obchůdku jsem použila tři nástěnná svítidla KALU 3, která mají nastavitelné otočné hlavy. Rozměry světla jsou 45 x 19 x 9 cm.

V prostoru galerie jsem navrhla jako hlavní světelný zdroj dvě linie lankového systému High Wire se spoty Paulmann Roncalli Topaz II. Design spotu Paulmann Roncalli Topaz II byl oceněn cenou Reddot design award v roce 2007. Nad kuchyňskou linku jsem umístila závěsné svítidlo Linealight 5170 Girevole. Má jednoduchý tvar zapadající do kontextu místa a je úsporné. Jeho rozměry jsou 93 x 23 cm. Do pohledu nad zbytkem kuchyňského koutu a všech toaletách jsem navrhla kombinace několika výklopných bodovek z kartáčované oceli od firmy Paulmann.

Obr. 30 : Celkové schéma osvětlení

Do prostoru keramické dílny navrhuji jako centrální osvětlení šest závěsných svítidel Fabas Sarah. Toto osvětlení může být individuálně doplněno stolními lampičkami. Do glazovny bych instalovala totožný lankový systém Paulmann Mac II 150 se sedmi spoty, jako v galerii. Doplnkovým svítidlem by opět byla bodovka z kartáčované oceli od firmy Paulmann ,umístěna po třech kusech do prostoru pod patro, aby byl dostatečně osvětlen prostor kolem pecí a nad patro, zabudované do šikmé střechy.

ZÁVĚR

Při tvorbě této práce jsem si uvědomila, jak důležitou roli pro můj život hraje rodinné zázemí a prostředí, které mě obklopovalo od ranného dětství.

Místo, kde vyrůstáme, bereme přirozeně za své, aniž bychom vnímali, jak nás neviditelně formuje a připravuje do života probouzením citlivosti a schopnosti tvořivě se podílet na svém vlastním životě. Přirozenou touhu po kráse si většinou uvědomíme, až když máme sami možnost ji také tvořit a následně třeba i ovlivňovat a zkvalitňovat prostředí kolem sebe.

Když jsem dokončovala návrh galerie, dozvěděla jsem se, že jsem si nevědomky vybrala ke své závěrečné práci bakalářského studia téma, které bylo dávnou myšlenkou mých rodičů. Věřím, že v prostorách našeho rodinného domu působí genius loci. Nikdy jsme se o tomto jejich snu nebavili a přece jen jsem ho měla také někde hluboko uvnitř sebe.

Byla bych moc ráda, kdyby moje práce přispěla k dokončení více než dvacetileté přestavby domu, započaté dvěma mladými odhodlanými výtvarníky, kteří od počátku měli vizi, že budují prostor nejen pro svou rodinu, ale že toto místo bude poskytovat tvůrčí a osvětové zázemí většímu okruhu lidí, bude jim pro radost a čerpání životních sil.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1. JIROUTEK, Jiří. *Fenomém ještěd = Phenomenon Ještěd = Phänomen Ještěd*. 2. rozš. vyd. Liberec : Fenomén Ještěd, 2008, ISBN 978-80-254-2225-0
2. NEUFERT, Ernest. *Navrhování staveb*, 2. čes. vyd., Praha, Consultinvest, 2000, ISBN 80-901486-6-2
3. LUDWIG, Karl. *Popínavé rostliny: nejkrásnější druhy: špalíry: pergoly a jiné konstrukce*, 1. vyd. Rebo Productions, 2005, ISBN 80-7234-393-9
4. HALEOVÁ, Gill. *Praktická příručka feng šuej*, 1. čes. vyd. Nakladatelství Svojtka & Co., Praha, 2009, ISBN 978-80-7237-259-9
5. ZEMÁNKOVÁ, Alice. *Tvořit ve vytvořeném: nové funkční využívání uvolněných objektů*, Akademické nakladatelství CERM, Brno, 2003, ISBN 80-72 04-281-5
6. WARSHAWOVÁ, Josie. *Velká kniha keramiky*, 1. vyd. Rebo Productions CZ, Čestlice, 2001, ISBN 80-7234-150-2
7. WEBSTER, Richard. *Zahrada podle feng-šuej*, 1. vyd. Euromedis Group k. s. – Knižní klub, Praha, ISBN 978-80-242-2692-7
8. *Keramika* [online]. Dostupné z URL <<http://geologie.vsb.cz/loziska/suroviny/keramika.html>>
9. *Konverze* [online]. Dostupné z URL <http://www.archiweb.cz/buildings.php?&action=show&id=1838>
10. *Svítlidla* [online]. Dostupné z URL < <http://www.60.cz/>>
11. *Osvětlení* [online]. Dostupné z URL < <http://www.lightstudio.cz/>>

SEZNAM OBRÁZKŮ

- Obr. 1 : Porovnání situace Zličína z roku 1840 a dnešní
- Obr. 2 : Keramická továrna kolem roku 1913
- Obr. 3 : Objekt továrny v současnosti
- Obr. 4 : severozápadní pohled z roku 1987
- Obr. 5 : jihozápadní pohled z roku 1987
- Obr. 6 : severozápadní pohled z roku 2011
- Obr. 7 : jihozápadní pohled z roku 2011
- Obr. 8 : Centrum současného umění DOX
- Obr. 9 : Administrativní centrum Corso
- Obr. 10 : Vysoká škola technická ve Vadúzu
- Obr. 11 : Pohled z opačné strany budovy VŠT ve Vadúzu
- Obr. 12 : Exteriér Causa Fora
- Obr. 13 : Interiér a pohled na schodiště Causa Fora
- Obr. 14 : Konverze budovy bývalého soudu v Novém Mýtě na infocentrum a galerii
- Obr. 15 : Schéma oblasti
- Obr. 16 : Schéma rozdělení objektu č.p.14/70
- Obr.17 : Celkový pohled do zahrady
- Obr. 18 : Schéma současného stavu zahrady
- Obr. 19 : Pohled do galerie I.
- Obr. 20 : Pohled do galerie II.
- Obr. 21 : Pohled od západu, okolí galerie
- Obr. 22 : Pohled od východu, okolí galerie
- Obr. 23 : Schéma rozvržení pozemku v trigramu Čen
- Obr. 24 : Návrh řešení venkovního obchůdku

Obr. 25 : Schéma rozvržení interiéru

Obr. 26 : Prostor galerie

Obr. 27 : Prostor keramické dílny

Obr. 28: Prostor glazovny

Obr. 29 : Povrchová úprava zahrady

Obr. 30 : Celkové schéma osvětlení

